

PEUGEOT

پژو یکی از برندهای عمدۀ خودرو در فرانسه، پخشی از پژو- سیتروئن پی.اس.آ. می‌باشد و دومین سازنده‌ی اتومبیل در اروپا بعد از "ولکس واگن" محسوب می‌گردد. اصالت پژو به کارخانه‌ی فلفل، نمک و قهقهه در سال ۱۸۴۲ و سپس تولید دوچرخه در پایان قرن ۱۹ باز می‌گردد. مرکزیت فعلی این تشكیلات در فرانسه، و کارخانه‌ی عظیم آن در "سوشو" واقع شده که از ۱۹۲۸ توسعه اضافی خانواده‌ی پژو راه اندازی گردید.

تاریخچه

خانواده‌ی پژو، با تولید آسیاب‌های قهقهه در دهه‌ی ۱۸۰۰ پا به عرصه نهاد. گرچه از دهه‌ی ۱۷۰۰ کارخانه‌ی در کسب و کار تولید بود، لیکن به واسطه‌ی پارچه‌های آهاردارکه در کتاب میله‌های استیل منجر به ساخت قاب چتر و سپس چرخ مفتوی، و نهایتاً دوچرخه شد، سرآغازی در ورود به حیطه‌ی وسائل نقلیه محسوب می‌شد.

سپس "آرماند پژو" طی ملاقات با "گوتلیب دایملر" و سایرین با قابلیت سود دهی خودرو مقاعده شد و اولین پژو به شکل یک سه چرخه با طراحی "لئون سرپوله" در سال ۱۸۸۹ و به تعداد چهاردهستگاه ساخته شد. ۳۹ اتومبیل در ۱۸۹۲، ۴۰ اتومبیل در ۱۸۹۴، ۷۲ اتومبیل در ۱۸۹۵، ۱۵۶ اتومبیل در ۱۸۹۸، ۳۰۰ اتومبیل در ۱۸۹۹ ساخته و به بازار عرضه گردید. این مدل‌ها "مدل ۱۲" نام گرفتند. توجه کنید که پژو برای بار تخصیص از تایرهای لاستیکی در ماشین‌های بتزینی استفاده کرد. پژو همینطور از شرکت کنندگان مقتدر در مسابقات موتورسواری بود، که در ۱۸۹۴ با پنج خودرو وارد رالی پاریس- رون شد.

در ۱۸۹۶ اولین موتورهای خودرو پژو ساخته شد، بنابراین استفاده از موتورهای دایملر ادامه نیافت که مقارن با این تاریخ آرماند پژو از خانواده جدا شد و با ساخت کارخانه کاملاً کارش را بر خودرو متصرف کرد. طی سه سال بعدی عدد فروش به ۳۰۰ رسید و تا آن مقطع مجموعاً ۱۲۰۰ اتومبیل به فروخته شده بود. در سال ۱۹۰۳ یک مدل موتورسیکلت به طیف محصولات پژو افزوده شد که از همان ابتدا تحت نام پژو تولید شد. در ۱۹۰۳، نیمی از اتومبیل‌های فرانسه توسعه پژو ساخته می‌شدند. در ۱۹۰۷، اولین پژوی شش سیلندر عرضه شد. طی جنگ اول جهانی، پژو همکاری گسترده‌ای با ارتش داشت طوریکه بدل به یک سازنده‌ی وسایل ارتش از دوچرخه تا تانک و فشنگ گردید.

میان دو جنگ

طی دهه ۲۰ پژو توسعه پیدا کرد، در همین راستا در ۱۹۲۶ بخش ساخت موتورو پدال جداسد تا "پژو سایکلز" را شکل دهد که شاخه‌ای با سوددهی مستمر بود. شرکت‌های از بین رفته‌ی "بلانگر" و "دودیون" در ۱۹۲۷ به تملک پژو درآمد. در سال بعدی پژو مدل ۱۸۳ به بازار ارائه گردید. ۱۹۲۹ پژو، مدل ۲۰، ارزان‌ترین ماشین در بازار فرانسه، و اولین خودرو که از علامت تجاری استفاده کرد را تولید نمود. اندکی پس از آن با رکود اقتصادی فروش پژو کاهش یافت لیکن شرکت توانست نجات یابد. در ۱۹۳۳، در تلاش برای احیای دارایی پژو، شرکت مدل تازه به سبک ایرودینامیک را عرضه کرد. در ۱۹۳۴ پژو، مدل ۴۰۲ بی.ال، اولین کروکی با سقف متحرک ساخت که در دهه‌ی ۱۹۵۰ فورد این ایده را دنبال کرد. البته در دوره‌ی مدرن بالاتولید میتسویشی جی.تی. ۳۰۰۰ اسپایدر ۱۹۹۵ مجدد آرایش شد. اخیراً تیز شماری از سازنده‌گان، از جمله خود پژو، مدل‌های کروکی را با ۲۰۶ سی عرضه کرده‌اند. سه مدل موردنمود توجه در دهه‌ی ۳۰، پژو ۲۰۲، پژو ۳۰۲ و پژو ۴۰۲ بودند. مدل ۴۰۲ در ۱۹۳۵ تا ۱۹۴۲ از ۱۹۳۸ از ۲۰۲ مدل داشت و تولید شد که خصوصاً توانست میزان فروش پژو را تا ۷۹۶۵۲ بالا ببرد و در رده‌بندی فروش پس از سیتروئن قرار بگیرد و به همین علت باز دیگر از ۱۹۴۶ تا ۱۹۴۹ دوباره تولید شد.

پس از جنگ دوم

با پژوی ۲۰۲ در سال ۱۹۴۶ فعالیت شرکت از نو با عرضه‌ی ۱۴۰۰۰ دستگاه خودرو از سر گرفته شد. سال بعد، پژو ۲۰۳ با ده دستگاه هیدرولیک وارد بازار گردید و موفق شد تابه رکورд تازه‌ای در فروش دست یابد. تشكیلات پژو در ۱۹۵۰ ابتدا مالکیت شرکت "شنايدر- واکر" به دست آورد و آنگاه بخشی از سهام "هاچکیس" را خریداری نمود. مدل پرطرسفدار ۴۰۳ را با موتور یک و نیم لیتر در ۱۹۵۵ ساخته شد که در حدود یک میلیون

PEUGEOT

جاهطلبانه‌ی خود یعنی فروش ۴ میلیون دستگاه سالیانه را در پیش دارد. همینطور در حالی که طبق آمارپژو، در ۷۲ درصد از رقابت بازارش را دارد، ولی رسانیدن این رقم را به ۹۰ درصد را در برنامه‌ی خود قرار داده است و به موازات آن همواره در جستجوی بازارهای نور چین، روسیه و آفریقای جنوبی می‌باشد.

شماره بندی مدل‌های پژو

پژو نام‌های خود را بر حسب مدل‌هایش در قالب "ایکس-ایگرگ^{۱۱}" انتخاب می‌کند، به این ترتیب که "ایکس" نشانه‌ی اندازه‌ی ماشین (درنتیجه کلاس آن) و ایگرگ نشانه‌ی شماره‌ی مدل (عدد بالاتر برای مدل جدیدتر) می‌باشد. بنابراین پژو ۴۰۶ به مراتب بزرگ‌تر و جدیدتر از پژو ۳۰۵ است، البته برای مدل‌های ویژه نظریه مینی ون‌ها یا اس‌بو.وی‌ها اکنون از سیستم چهار عددی با دو صفر در وسط بهره گرفته‌اند. شود و برنامه ریزی شرکت این است که پس از ۹ مجموعه، مجدداً با ارقام ۳۰۱، ۲۰۱ یا ۴۰۱ به تولید ادامه دهد.

پژو تاکنون سه بار جایزه‌ی برترین خودروی سال اروپا را به ترتیب زیر به خود اختصاص داده است:

۱۹۶۹	پژو ۵۰۴
۱۹۸۸	پژو ۴۰۵
۱۹۸۰	پژو ۴۰۷
۱۹۸۴	پژو ۴۰۵
۱۹۸۶	پژو ۴۰۶
۱۹۹۹	پژو ۲۰۶

با اینکه سالیانه پژو ۵۶/۳ میلیارد یورو و درآمد خالص آن ۱/۰ میلیارد یورو اعلام گردیده و ۲۰۰/۲۰۷ نفر در استخدام تشکیلات پژو می‌باشد.

- 1-Sochaux
- 2-Armand Peugeot
- 3-Gottlob Daimler
- 4-Leon Serpollet
- 5-Chenard-Walker
- 6-Hachkiss
- 7-PSA:Peugeot Societe Anonym
- 8-Chrysler/Simca
- 9-Dongfeng Peugeot-Citroen Automobile
- 10-Wuhan
- 11-x0y /x00y
- En.Wikipedia.org

منبع:

دستگاه تا پایان دوره‌ی تولید یعنی ۱۹۶۲ به فروش رسید. در سال ۱۹۵۸، امکان فروش خودروی پژو در ایالات متحده با پژوی ۴۰۴ تحقق یافت. ضمناً مانند بسیاری از تولیدکنندگان اروپایی همکاری پژو با سایر موسسات افزایش پیدا کرد و ارتباط با "رنو" از سال ۱۹۶۶ و "لوو" از ۱۹۷۲ میسر گردید.

به دست آوردن سیتروئن و تتشکیل بی.اس.۷ در سال ۱۹۷۴، پژو ۳۰ درصد از سهام سیتروئن را خرید و نهایتاً در ۱۹۷۵ در پی تعلق گرفتن مقدار قابل توجهی نقدینگی به شرکت جدید از سوی دولت، پژو به طور کامل برسیتروئن مسلط شد. قابل ذکر اینکه سیتروئن به علت تولید بیش از اندازه‌ی مدل‌های جدید رادیکال، دچار معضلات تأمین بوده شده بود که درنتیجه برخی مدل‌هایش همچون سیتروئن مدل اس.ام با ضرر مواجه گردیده بود. با تلفیق این دو شرکت، گروه پی.اس.ام^{۱۲} پدید آمد که ضمن به اشتراک گذاردن امکانات مهندسی و منابع فنی، هویت پژو و سیتروئن را به صورت مجزا حفظ می‌کرد.

غلبه بر کرایسلر اروپا

در ۱۹۷۸ علی رغم تلاش بی وقفه‌ی خودرو ساز امریکایی جهت بقا گروه پی.اس.آ بر شعبه‌ی اروپایی کرایسلر، تسلط یافت تا تصمیم خود مبنی بر خلق یک بренд تازه برای خودروهای اسپرت تالیوت که آشکارا نیازمند سرمایه‌ی گذاری بود را محقق گرداند. از آن پس تا سال ۱۹۸۶ مجموعه‌ی کرایسلر/اسیمکا^{۱۳} تحت نشان تالیوت به فروش رسید.

دهه ۱۹۸۰ و پس از آن تمامی این گونه سرمایه‌ی گذاری‌ها زمینه‌ی مشکلات جدی مالی را برای کل گروه پی.اس.آ ایجاد کرد؛ سال های ۱۹۸۰ تا ۱۹۸۵ توجهی را از دست داد. در ۱۹۸۳، پژو مدل موفق و عامه پسند ۲۰۵ که تا حد زیادی سرنوشت شرکت را تغییر داد به وارد بازار مصرف گردید. سال ۱۹۸۴، نخستین ارتباط گروه با جمهوری خلق چین شکل گرفت، و متعاقب آن گشاش "بنگاه تومبیل پژو-سیتروئن دونگ فنگ"^{۱۴} در شهر ووهان^{۱۵} انجام شد.

همانگونه که سایر خودروسازان اروپایی تجربه کرده بودند، فروش پژو ایالات متحده و کانادا تزلزل پیدا کرد و نهایتاً قدمی شدن طرح‌ها، پژو ۵۰۵ بدله خودرویی غیرااقتصادی گردید. هرچند ایده‌های متعددی، مانند اصلاح در پژو ۲۰۵، به منظور تغییر وضعیت فروش در ایالات متحده بررسی شد اما پیگیری آن‌ها صورت نگرفت. در اویل دهه ۱۹۹۰ با فروش گمتر از ۱۰۰۰ دستگاه پژوی جدید ۴۰۵ که تازه عرضه شده بود غیررقابتی بودن آن‌ها با مدل‌های داخلی و هم وارداتی به اثبات رسیده به طوریکه فروش خودروی مذکور حتی از ۲۶۱/۴ در دستگاه در ۱۹۹۰ به ۲۴۰/۲ در دستگاه در ۱۹۹۱ تنزل یافت.

همین امر باعث شد شرکت پس از ۳۳ سال، عملیات در کانادا و ایالات متحده را متوقف سازد و در حال حاضر نیز هیچ طرح مشخصی جهت بازگشتن به بازار امریکا در دست اقدام نمی‌باشد.

اینک فقط وسائط تقلیلی پژو در مکریک با نام پژوی مکریک به فروش می‌رسد. در اوخر دهه‌ی ۱۹۹۰، به نظر می‌رسید مجموعه‌ی پژو-سیتروئن به توازن بیشتری رسیده باشد.

در آوریل ۲۰۰۶، شرکت از توقف فعالیت کارخانه در انگلستان خبرداد و به دنبال آن ۳۰۰/۲ فرصت شغلی از میان رفت و با تولید آخرین پژو ۲۰۶ در ماه ژانویه این واحد تولید تعطیل شد.

امروز، پژو در حال بهبود مدل هیبرید دیزل - الکتریک خود با پژو ۳۰۷ است که هنوز در مرحله‌ی آزمایش قرار دارد، که چنانچه به تولید انسو برسد، یکی از بهترین اتومبیل‌های موجود از لحاظ بهینه بودن مصرف سوخت خواهد بود. با فروش ۲ میلیون دستگاه در سال جاری پژو راهی طولانی در حصول به هدف